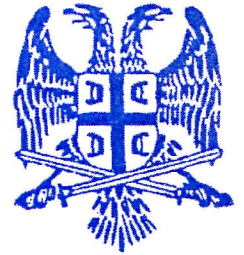

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БАЧ, ЈУН 2010. ГОД.
ГОДИНА XXI БРОЈ: 3394

ШЕШЕЉ ДОЛАЗИ!

Пре 8. година проф. др Војислав Шешељ добровољно је отишао у Хаг на основу лажне оптужнице. Против лидера Српских радикала води се монтирани политички процес. Супростављајући се храбро, хашкој машинерији др Војислав Шешељ је разорио лажну оптужницу, раскринкао покушај фалсификовања српске историје и још жешће наставио антиглобалистичку борбу. Својом брилијантном одбраном и борбом за истину о српском народу, Председник Српске радикалне странке уписао се међу бесмртне српске јунаке. Тужилаштво није успело да докаже ни једну тачку оптужнице.

Срамни процес против проф. др Војислава Шешеља ближи се крај. Србија очекује повратак победника.

КОЛОНИЗАЦИЈА БАЧА 1946. ГОДИНЕ

Ових дана се навршава 65 година од колонизације Бача 1946. год., што је и повод за писање овог текста. Године другог светског рата опустошиле су села и градове. Становниство 10 срезова и 110 села Босанске Крајине – Босански Нови, Приједор, Сански Мост, Кључ, Мркоњић Град, Бања Лука, Босанска Градишка, Дубица, Босанска Крупа и Босански Петровац, као и 11 села из среза Бенковац колонизирани су у општину Бач.

Поред великог броја погинулих на бојиштима, логорима и збеговима, презивели су затекли на крају рата спаљене куће са запустеним њивама и воћњецима и без сточног фонда, па је требало почети нови живот од нуле. Држава је регулисала потребним законима и уредбама, начине како да помогне становништву страдалом у рату. Због ограничености простором у овом тексту нисмо у могућности да улазимо у детаље хронологије дешавања колонизације. Пошто је у једном крају државе, у АП Војводини, остао велики број празних кућа и запустених њива које није имао ко да обрађује, а на другој страни због интензивних борби остао је велики број људи без иметка, почела је колонизација из босанске Крајине и других крајева у Војводину, односно у Бач, где ми као потомци колонизираних Срба живимо и данас. Уселима и градовима Босанске Крајине у првој години након другог светског рата почели су првоборци, инвалиди рата, и политички комесари да агитују за колонизацију према Бачу. За то време у Бачу врчене су припреме за пријем нових становника – колониста.

Учесници и сарадници фашистичке коалиције из Бачу, највећим делом Немаца и Мађара, само њих око 200 ангажовано је у најозлоглашенијим „СС јединицама“ које су ратовале на просторима Пољске, Норвешке, Украјине и Русије, побегли су на крају рата заједно са немачком војском у Немачку и оставили своје породице у Бачу, јер нису смели да се суоче са одговорношћу за последице које су изазвали за време другог светског рата.

Почетком Октобра 1944. године Немци су у Бачу убеђивали своје немачко становниство да је неопходно да се привремено одселе из Бача док непрођу руске и партизанске војне јединице. Већина Немаца је послушала те савете и као избеглице у запрежним колима кренуле према Славонији и Јужној Мађарској 9. Октобра 1944., да би избегли налет руских и партизанских јединица, које су ослободиле Бач 22. Октобра исте године. Како је познато руске и партизанске јединице су прогониле немачку војску, а са војском су бежали и цивили, а у насељу Бач је остало назнато цивилно становниство (по наводима око 100) које није учествовало у ратним дешавањима. Након формирања нове локалне власти, састављене од локалних мештана, почели су се правити спискови Немаца које треба прогнати у логоре који су се формирали у неколико места у Војводини. Критеријум за формирање тог списка често је био њихово богатство тј. лична имовина, куће и њиве, да би локално становниство након њиховог одласка у логоре присвојило ту имовину. Многи Немци са простора Бача који су учествовали у ратним злочинима су завршили у земљама Северне и Јужне Америке и Аустралије како би избегли европске судове за ратне злочине.

Након годину ипо дана од ослобођења Бача, средином Априла 1946., долазе прве групе колониста у Бач. До краја '46. у Бач је дошло 2269 колониста из горе наведених срезова. Колонисте су чиниле 332 породице са просечно 7 чланова домаћинства, што је у то време чинило 44% становника Бача. Често су у веће празне куће усељаване по две породице. Многи колонисти, као и партизани који су дошли у Бач нису никада видели избегле Немце који су живели у Бачу, нити су видели Немце који су из Бача протерани у логоре по Војводини.

Првих година боравка у Бачу колонисти су добијали текстилну робу и одећу из магацина управе народних добара. У том магацину је била углавном роба која је заплењена од Немаца и осталих становника Бача који су били сарадници окупатора. У то време текстилна индустрија није била обновљена, а обућу су колонисти сами себи правили. Због равномернијег снабдевања биле су у промету „тачкице за куповину“ (бонови): Р1, Р2 и Р3 за раднике и Д1, Д2 и Д3 за децу. Талон Р1 са својим купонима је имао највећу вредност и добијали су га радници ударници, који су највише труда улагали у обнови ратом порушене земље.

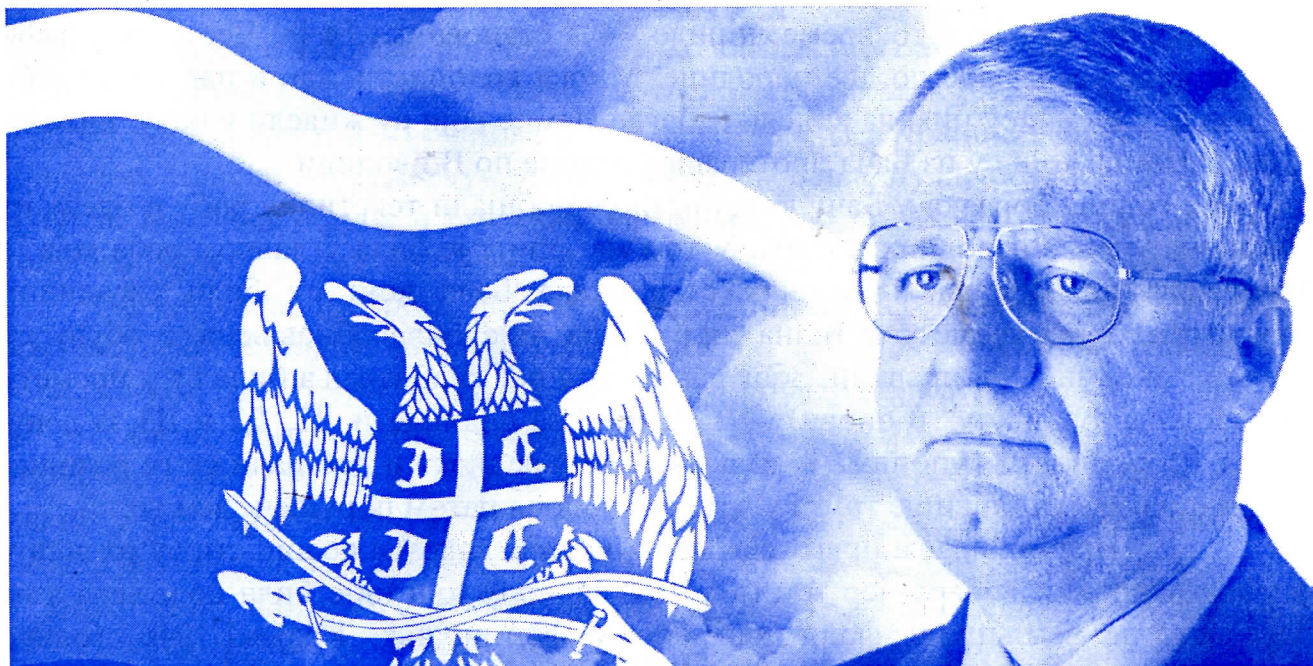
Пре оснивања првих сељачких радних задруга колонисти су радили у управи народних добара, јер земља у том периоду још није била подељена због тога што је земљишни фонд још био у формирању. Крајем 1946. године формирају се прве сељачке радне задруге, на принципу заједнички формираног земљишног фонда, алата за обраду земље и пољо-механизације. Земљиште које су колонисти добили одмах су пренели у посед задруге, а да често нису знали ни које је њихова земља ни где се налази. То је било време ударништва у којем су људи навикли да се ослањају једни на друге и на колектив средине у којој су живели.

За време обрада њива у оквиру задруга, првих година након колонизације, више пута је долазило до свађа између колониста који су се најчешће свађали око тога ко је био више или мање у партизанима и ко је био сарадник окупатора. Колонисти из једног среза нападали су оне из другог и обрнуто. Било је случаја да су власти на силу терале колонисте и мештане да се учлане у задругу, тучом, насилним одузимањем стоке, житарица и слично. После чега су следили обрачуни, појединци – колонисти и мештани и после тога нису хтели да се учлане у задругу и сматрани су непријатељима државе. Већина мештана није хтела ни по коју цену да унесе земљу (своју дедовину) у задруге где се незна шта је чије.

На масовним конференцијама које је организовао „фронт“ (како је скраћено и популарно називан Социјалистички савез) бирани су председници и секретари СО Бач. Кандидати су требали бити вредни домаћини, да су активни у „фронту“, да нису били сарадници окупатора и да испуњавају одговарајућу националну структуру. Поред аклиматизације – прилагођавања колониста и задругара на живот и рад у војвођанској средини, био је тежак. Требало је променити климу, рељеф, воду, ваздух, радне навике, обичаје, друштвено-политички систем и културни амбијент. Један мањи број колониста то није могао да поднесе и вратио се у свој родни крај - Босанску Крајину.

Рајко Јуришић

ПОСТАНИТЕ НАШ ЧЛАН

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

шифра општине

Приступница

Број чланске карте _____
Општински одбор _____
Месни одбор _____
Бирачко место _____

Име и презиме _____

Име родитеља _____

Матични број

Место становања _____

Адреса _____

Телефон _____ Мобилни _____

Општина _____

Република _____

Шкољска спрема

1. нижа стручна спрема	3. виша стручна спрема	5. магистар
2. средња стручна спрема	4. висока стручна спрема	6. доктор

Имејл _____ @ _____

Стручно звање _____ Занос: да не

Занимање _____ Фирма _____

Датум учлањења _____

Унознат сам са Статутом и Програмом Српске радикалне странке
и добровољно пристунам чланству

Својеручни потпис _____

ОСНИВАЧ И ИЗДАВАЧ:
проф др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

УРЕДНИК БРОЈА ЗА БАЧ: ДРАГАН МЕДИЋ
НОВИНЕ ВЕЛИКА СРБИЈА УПИСАНЕ СУ У РЕГИСТАР СРЕДСТАВА ЈАВНОГ ИНФОРМИСАЊА МИНИСТАРСТВА ЗА
ИНФОРМИСАЊЕ ПОД БРАЈЕМ 1104 ОД 05. ЈУНА 1991 ГОДИНЕ
ШТАМПА И ТЕХНИЧКА ОБРАДА: Д.О.О. „ГРАФОФСЕТ“, ЧЕЛАРЕВО